

מסעו הלילי של המלך שאול אל בעלת האוב בעין דור (שמ"א כ"ח)

תמסיר להרצאת פרופ' משה גרסיאל

הקדמה סיפורית (פסוק 3)

ושמואל מת ויספדו לו כל ישראל ויקברוהו ברמה ובעירו
ושאול הסיר האובות ואת הידעונים מהארץ

המסגרת הגיאוגרפית-היסטורית (4)

ויקבצו פלשתים ויבואו ויחנו בשונם
ויקבוץ שאול את כל ישראל ויחנו בגלבע

הדילמה של שאול והמאמץ לפתרונה (5-8א)

וירא שאול את מחנה פלשתים וירא ויחרד לבו מאוד
וישאל שאול בה' ולא ענהו ה' גם בחלומות גם באורים גם בנביאים
ויאמר שאול לעבדיו: בקשו לי אשת בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה בה
ויאמרו עבדיו אליו: הנה אשת בעלת אוב בעין דור
ויתחפש שאול וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו

קונפליקט א': שאול מתאמץ לשכנע את בעלת האוב לקסום לו באוב (8ב-14)

ויבואו אל האשה לילה ויאמר:
קסמי נא לי באוב והעלי לי את אשר אומר אליך
ותאמר האשה אליו: הנה אתה ידעת את אשר עשה שאול
אשר הכרית את האובות ואת הידעוני מן הארץ
ולמה אתה מתנקש בנפשי להמיתני?
וישבע לה שאול בה' לאמר: חי ה' אם יקרר עוון בדבר הזה!
ותאמר האשה: את מי אעלה לך?
ויאמר: את שמואל העלי לי
ותרא האשה את שמואל ותזעק בקול גדול...
ותאמר האשה אל שאול לאמר: למה רמיתני – ואתה שאול?!
ויאמר לה המלך: אל תראי כי מה ראית?
ותאמר האשה אל שאול: אלהים ראיתי עולים מן הארץ
ויאמר לה: מה תארו?
ותאמר: איש זקן עולה והוא עוטה מעיל
וידע שאול כי שמואל הוא ויקוד אפים ארצה וישתחו.

קונפליקט ב': חילופי הדברים הקשים בין המלך ובין הנביא (15-20)

ויאמר שמואל אל שאול: למה הרגזתני להעלות אותי?!
ויאמר שאול: צר לי מאוד ופלשתים נלחמים בי ואלוהים סר מעלי
ולא ענני עוד גם ביד הנביאים גם בחלומות
ואקראה לך להודיעני מה אעשה

ויאמר שמואל: ולמה תשאלני וה' סר מעליך ויהי ערך
 ויעש ה' לו כאשר דיבר בידי ויקרע ה' את הממלכה מידך ויתנה לרעך לדוד
 כאשר לא שמעת בקול ה' ולא עשית חרון אפו בעמלק
 על כן הדבר הזה עשה לך ה' היום הזה
 ויתן ה' גם את ישראל עמך ביד פלשתים
 ומחר אתה ובניך עמי
 גם את מחנה ישראל יתן ה' ביד פלשתים
 וימהר שאול ויפול מלוא קומתו ארצה
 וירא מאוד מדברי שמואל
 גם כוח לא היה בו כי לא אכל לחם כל היום וכל הלילה

הקונפליקט השלישי: בעלת האוב מתאמצת להאכיל את המלך הסרבן (21-25)
 ותבוא האשה אל שאול, ותרא כי נבהל מאוד
 ותאמר אליו: הנה שמעה שפחתך בקולך
 ואשים נפשי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת אלי
 ועתה שמע נא גם אתה בקול שפחתך ואשימה לפניך פת לחם ואכול
 ויהי בך כוח כי תלך בדרך.
 וימאן ויאמר: לא אוכל!
 ויפרצו בו עבדיו וגם האשה
 וישמע לקולם ויקם מהארץ וישב אל המיטה
 ולאשה עגל מרבק בבית
 ותמהר ותזבחהו ותקח קמח ותלש ותאפהו מצות
 ותגש לפני שאול ולפני עבדיו
 ויאכלו
 ויקומו וילכו בלילה ההוא